

UTVA:

Čudotvorni kresilnik.

(Po Andersnu.)

(Konec.)

udi dvorjanka Marjanka in vitezi so kazali vsak drugo hišo in končno spoznali, da je vse iskanje zaman, ker so bila vsa vrata zaznamovana s križi. Modra kraljica pa je medtem skovala drug načrt. Gre domov, vzame svoje zlate škarje in ukroji svileno vrečico in jo z zlato šivanko sešije. Potem jo napolni s pšenom. In zvečer, ko je kraljična spala, ji vrečico priveže okrog pasu. Naredi malo luknjico, da bi se pšeno vsipalo vso pot in bi tako našli sled do kraja kraljičnih skrivnostnih nočnih izletov.

Opolnoči pride kuže, odnese krasotico k junaku, ki je ves nesrečen, da ni kraljevič, da bi smel snubiti prelepo devojko.

Pes ni opazil prosa, ki se je vsipalo vso pot iz vrečice. Kralj in kraljica, dvorjanka Marjanka in vitezi pa so našli sled in — hop! pa so ga imeli. Vržejo ga v ječo in obsodijo na vislice.

Zadnjo noč sedi v ječi za temnimi omreženimi okni in zdihuje: »Nesrečen biti, na vislicah umreti in dragocenega kresilnika ne imeti pri sebi, to je hudo, strašno hudo!« — Pozabil ga je namreč v svojih sobanah.

Komaj se zdani, že čuje, kako vre ljudstvo na morišče, da bi videlo, kako bo bingljal na vislicah in bridko slovo jemal od življenja. Bučala je množica, bobni so peli, trombe donele, vojaki so korakali mimo tako čvrsto, da se je tresla vlažna celica.

Kar priteče mimo črevljarček s parom škornjev čez ramo. Tekel je tako žurno, da mu je odletel en škorenj ob zid tik omrežja obsojenčeve ječe.

»Čuj, dečko!« zakliče junak, »ne leti tako! Poglej, jaz sem še tu, in brez mene ne bo nič tiste komedije na vešalih. Časa imaš še dotlej. In glej: štiri groše ti dam, če greš tja v moje stanovanje in mi prineseš kresilni kamen. Toda leti!«

Dečko pogleda groše in že odhiti. Kmalu se vrne s kresilnikom in ga izroči vojaku.

Zunaj mesta so se dvigale podjetne vislice. Okrog in okrog so stali vojaki in za njimi tisočglava množica. Kralj in kraljica sta sedela na zlatem prestolu ravno nasproti grdogledim sodnikom. Že stoji junak pod vešali, že drži krvnik vrv, da bi mu jo vrgel okrog

vratu, a tu se oglasi obsojenec: »Presvetli kralj! Navada je, da se vsakemu grešniku, ki je obsojen na smrt, izpolni nedolžna želja. Rad bi pokadil pipico tobaka, poslednjo pipico, preden me pošljete na oni svet!«

No, tega mu kralj ni mogel odreči. Vojak ukreše — enkrat — dvakrat — trikrat. In glej! Tu stoje vsi trije grozni psi. Prvi z očmi, velikimi kot skodelica, drugi z očmi, velikimi kot lonci, in tretji z očmi kot mlinska kolesa. Grdo so gledali in jih vrteli, da so se iskre kresale.

»Pomagajte mi, da me ne obesijo!« ukaže vojak. To reče, in psi se zakade najprej v grdoglede sodnike in v krvnika ter jih raztrgajo. »Mene nikar!« je prosil kralj. A že ga je držal največji pes in drugi kraljico, in storila sta z njima kakor s sodniki in krvnikom.

Vojaki in ljudstvo so se prestrašili in vpili: »Ljubi vojak, ti si velik junak! Bodi naš kralj, a lepa kraljična naj bo tvoja!«

Posade ga v zlato kraljevo kočijo in zveste pse k njemu ter ga odpeljejo v kraljevi grad. Tam mu pride prezala kraljična naproti in mu pravi: »Vzemi me za družico, gospod!«

In tako se zgodi. Osem dni je trajala ženitovanjska gostija. In psi? Ti so bili ves čas poleg neveste in ženina. Veselo so z repom mahali. A z očmi? Z očmi so debelo, debelo zijali.

JANKO LEBAN:

Sladkosnedni Tonček.

h, kako sladkosnedni so nekateri otroci! Poznal sem nekatere, ki so bili pravi ptiči v tem oziru. Posebno še Kosmov Tonček! Po vsej kuhinji je stikal, ali bi ne bilo kaj dobrega za pod zob! Tu je vtaknil svoj nosek v lonce in ponve na štedilniku, tam v sklede in krožnike na kuhinjski mizi! Primaknil je celo stol, da je lahko pogledal v najvišje predele kuhinjske omare! In ako je dobil kdaj kak denar od botra ali strica — alo, hitro z njim v prodajalnico h Kislovemu Janezu, da si tamkaj kupi piškotov ali sladkorčkal

Kolikokrat so ga starši svarili: »Tonček, ne bodi sladkosnedni! Sladkosnednost ni nikomur v prid, pač pa v škodo in v sramoto!«

Toda — kaj so pomagali taki opomini? Pri Tončku so šli skoz eno uho noter, skoz drugo uho vun.